

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ३० ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची व विनवणीची मुळवरची ओवी ॥

॥ सृष्टीवरी/पृथ्वीवरी अवतार उभा ॥

- ॥ पृथ्वीवरी/सृष्टीवरी, अवतार उभा । तो पहा आता ।
चवथ्या खुम्मी, भुम्मा जागृत । करन सर्वथा ॥ घृ ॥
- ॥ तीन यवगा, निजरूपा मध्ये । गेले हो सारे ।
यवगा परी, अवतार ज्ञाले । हे कळेना त्याहीले ॥
- ॥ यवगा परी, अवतार राया । ज्ञाले दोन-दोनं ।
या देहीच, मरण नाही । चुकवले कोण ? ॥
- ॥ जीव चौ-यांशीत, नाही चुकवले । देहीच मरणं ।
या अवतारांची, राज महीमा । वर्णु कोण्या गुणं ? ॥
- ॥ यवगा परी, अवतार घेतला । कृष्णं देवानं ।
या देहीच, मरण चुकतीन । याहीच्या हातानं ॥ ०७ ॥
- ॥ सहा शास्त्र, अठरा पुराण । हे भांडते नितं ।
याहीचा न्याय कोणी करेना । कसे अवतार दिक ॥
- ॥ सहा शास्त्र, अठरा पुराण । ऐका ची गाही ।
जिवन कळीची, शुद्ध बाप्पा । यामध्ये नाही ॥
- ॥ सहा शास्त्र, अठरा पुराण । हे क्रष्णि-मुनीचे मतं ।
जिवन कळीची, शुद्ध आम्हास । दाखव येथं ॥
- ॥ क्रष्णि-मुनी जपतप, लावुन धुनी । देव दिसला काहो ?
क्रष्णि-मुनीनं, बहुकेलं अनुष्ठान । देव भेटला काहो ? ॥०८॥
- ॥ भैसा उदरी, लहान पण । लपली हो कथा ?
तिरगुणांच्या, ज्ञाना मध्ये । जन भुलले गाथा ॥
- ॥ भैसा खुम्मी, अगाध वाणी । ज्योत प्रकटन देही ।
एकच होईन, आरोळी । जागी करन चवताळी ॥
- डगावया :-**
- ॥ कल यवगी, होईन आरोही । मानु नका भेव ।
चतुर्पंतीचा, कार आपल्या । मनीच ओळखावं ॥
- ॥ भक्तानं, ओळखावां आपला । शकून अवतार ।
पृथ्वीचा, कार दावनं । डोळ्या समोर ॥

भजने :-

- ॥ नाही आम्हास व्यान । तुम्ही, पुसावं अहिनाले ।
आकाश वाणीचा येईन शकून । सांगन अवध्याले ॥
- ॥ सुटला शकूनाचा वारा । ऐसा बोले झेंडयाचा फरारा ॥
- ॥ नाद-बिंदुच्या पाङ्कुन गाठी । गुप्त उभा आहे, कृष्ण जगजोठी ॥
- ॥ सृष्टीवर अवतार उभा हा । धरून शिष्टाई ।
हे निजरूप भुम्मा जागी करन । अवधी चौताळी/सृष्टी ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥